

«И не зря нас бойцами зовут»

Уже вдруге «Оріон-1» їхав на цілину — у зернорадгосп «Куйбишевський» Ленінського району Кустанайської області. Нас там чекали: СБЗ факультету іноземних мов залишив по собі добру пам'ять.

«Оріон-1» — інтернаціональний загін, у його складі трудилося 10 хлопців і десять дівчат з Німечкої Демократичної Республіки. Трудилися по-справжньому, не відмовлялися ні від якої роботи, а коли треба було — разом з радянськими сту-

дентами працювали на недільниках.

Що ми встигли зробити за час трудового семестру? Спорудили інтернат на 50 місць, два двоквартирних і один одноквартирний будинок, відремонтували дві ферми. Освоїли 101 тис. крб. капіталовкладень, відробили 1046 людино-днів. Обсяг роботи виконали на 116 проц.

Нам сумно було прощатися з цілиною. Ми зріднилися душею з цим краєм, з його людьми.

Краса цих місць — північного Казахстану —

своєрідна: поля від краю і до краю, золотий безкінечний океан хліба; березові гаї — світлі і прозорі, де стільки грибів і ягід; а наше селище розташоване у мальовничому місці і оточене зеленими лісосмугами.

У радгоспі «Куйбишевський» поряд трудяться люди різних національностей: білоруси, росіяни, казахи, українці, німці — одна велика багатонаціональна сім'я. Осіли вони на цій землі міцно, погосподарському, будують капітально, з розмахом і турботою про те,

щоб кожен трудівник радгоспу мав добре житло з максимумом зручностей — не гірше, ніж у місті.

Тому-то так радо зустрічали нас на цілині — тут цінують нашу чесну працю, ту допомогу, яку ми подаємо радгоспові, споруджуючи і ремонтуючи житло, школи, ферми. І, по-моєму, місцеві жителі полюбили хлопців і дівчат з «Оріону-1» за дружбу і згуртованість, за веселу вдачу й оптимізм.

Коли добре працюється, то добре і відпочивається. Ми дали 15 концертів, а наш вокально-інструмен-

тальний ансамбль став загальним улюбленцем. На наші вечори відпочинку завжди приходило багато місцевих жителів.

Згадуєш зараз літо на цілині й усвідомлюєш: ми жили одним життям з трудівниками радгоспу, були учасниками усіх радісних і хвилюючих подій літа. Радгосп готувався до дня посвяти молодих хлопців у хлібороби — ми могли обладнати до свята наочну агітацію. Місцевій школі ми теж допомогли обладнати два кабінети, передали бібліотеці 30 книг (самі збирали), олівці, фарби, фломастери, поновили наочну агітацію.

Куди їхати наступного

літа — для нас такого питання не існує. Нас чекає цілина, чекає велика інтернаціональна сім'я «Куйбишевського». Там призначили нам зустріч і 20 бійців «Оріону-1», громадян НДР, — їм хочеться знову трудитися разом з нами, відчувати себе невідривною часткою загону; хочеться, щоб вечорами до нас збиралися люди, і пісні українські, російські, німецькі злітали у тихе вечірнє небо...

То ж до зустрічі, плането цілина!

О. ШПІЛЬМАН, студент факультету іноземних мов, командир «Оріону-1».